

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 9 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruga z enajstimi poslovalci v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmernice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnopranični račun št. 841.652.

Obnovljeni italijanski napadi na planoto pri Doberdolu in na goriško predmostje odbiti.

Rusi vrženi iz postojank ob Gnili Lipi. - Krasnik zopet v naših rokah. - Med Vislo in Bugom boji z močnimi ruskimi silami. Lep uspeh armade nemškega prestolonaslednika v Argonskem lesu. - Francoski napad zapadno Soucheza odbit.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 2. (Kor.) Uradno se objavlja: 2. julija 1915.

Včeraj je sovražnik obnovil napad na planoto pri Doberdolu. Po večerni artiljerijski predpripravi s težkimi topovi je bilo izvršenih popoldne in zvečer več infanterijskih napadov med Sdraussino in Vermeljanom. Vsi napadi so bili odbiti ob velikih izgubah sovražnika.

Predidoci slabejši napadi na del goriškega predmostja in na Krnskem ozemlju so bili istakotno odbiti. Naše hrabre čete vzdržujejo slejkoprej prvotne postojanke. Topovski boji se nadaljujejo na vseh frontah.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

DUNAJ, 2. (Kor.) Ob dolnji Soči je bil zopet odbit srbiti italijanski napad.

Nadvojvoda Karl Fran Josip na južno-zapadnem bojišču.

DUNAJ, 1. (Kor.) Nadvojvoda Karl Fran Josip si je ogledaval od 10. do 30. junija naše čete na južno-zapadnem bojišču. Pot ga je vedla najprej v Pulo, kjer si je nadvojvoda najprej ogledal tiste ladje naše vojne mornarice, ki so se posebno odlikovale v bojih proti Italiji. Nato je obiskal nadvojvoda čete, ki se nahajajo v Istri, Goriški, na Kranskem, Koroskem in v Tirolu. Povsod se je mogel nadvojvoda uveriti o razveseljenosti vojakov, strogi disciplini, junaškem duhu naših vrhlih bojnih sil. Nad vse zadovoljen z obiskom na južno-zapadni fronti se je nadvojvoda dne 30. junija povrnil na Dunaj, da poroča cesarju o tem, kar je videl.

Dolina Posina izpraznjena od prebivalstva.

MILAN, 1. (Kor.) »Avanti« poroča iz Benetk v dopisu, ki ga je cenzura dve tretjini zaplenila, da je italijansko armadno poveljstvo dalo dolino Posino skupno s sedmimi občinami planote Asiago izprazniti od civilnega prebivalstva, ker je šlo isto Avstrijcem na roko in dajalo zlasti avstrijski artiljeriji znamenja. Število evakuiranih znaša 25.000.

Povratek Salandre iz glavnega stana.

RIM, 1. (Kor.) Ministrski predsednik se je povrnil s svojega potovanja v glavni stan.

Poluradna vest o konferenci Salandre s kraljem in z načelnikom generalnega štaba pripoveduje o konstataciji visokega vojaškega duha pri četah. Salandro je prebivalstvo vojne cone simpatično pozdravljalo. Vest ne omenja, je-li bil Salandro tudi pri prebivalstvu Asiaga in okolice.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 2. (Kor.) Uradno se objavlja: 2. julija 1915.

Po večdnevih sreditih bojih so zvezne čete armade generala Linsingena vrzle Ruse iz zelo močne postojanke ob Gnili Lipi pod Firlejom. Sovražnik, ki se umika v vzhodni smeri in je zasledovan na vsej fronti po armadi, je imel zopet težke izgube. 7765 mož je bilo v teh bojih ujetih in uplenjenih 18 strojnih pušk.

Severno odtod se boji še nadaljujejo.

Ob Dnjestrju se ni zgodilo ničesar bistvenega.

Na Rusko - Poljskem se bojujejo zvezne čete med Vislo in Bugom z močnimi ruskimi silami ob potoku Poru in ob Wyznici. Naše armade napadajo povsod.

Zapadno Visle so naše čete napadle sovražno postojanko pri Tarlowu. Ob 5 popoldne je bilo zavzeto z naskokom sovražno oporišče severno imenovanega kraja. Tekom večernih ur se je prebila ostala napadalna fronta do naskočne razdalje in je udrla ponoči v rusko postojanko. Na zasledovanju je bil zavzet Jozefow ob Visli.

Tudi jugovzhodno Siena so bili Rusi vrženi iz postojank. 700 mož je bilo pri tej priliki ujetih.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

DUNAJ, 2. (Kor.) Čete armade generala Linsingena so vrzle Ruse iz njihovih močnih postojank ob dolnji Gnili Lipi. Na bojiščih Krasnika in Zamošča se je razvila velika bitka.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 2. (Kor.) Uradno se objavlja: 2. julija 1915.

Vzhodno bojišče.

Jugovzhodno Kalvarje bila sovražniku po sreditem boju izrgana ena višinska postojanka. Pri tem smo ujeli 600 Rusov.

Jugovzhodno bojišče.

Po osvojitvi višin pri Kurostowicah (severno Halcica), so bili Rusi na vsej fronti v ozemlju Marlampola do severno Firlejova prisiljeni k umaknitvi. Plan se je zvišal do večer zvečer na 7765 ujetnikov med njimi 11 oficirjev in 18 strojnih pušk.

Armade generalfeldmaršala Mackensena so nasprotnika zapodile Zamošča med neprestanimi boji potpisile čez oddelek Labunka potok Por, ki so ga deloma že prekorčile.

Dalje zapadno so dosegle naše čete sovražno linijo Turobin - Krasnik - Jozefow (ob Visli). Predpostojanke pri Strozi in Krasniku in oba ta dva kraja so bili zavzeti že zvečer.

Zapadno Visle so morali Rusi pod pritiskom našega napada izprazniti predmostno postojanko pri Tarlowu. Južno obrežje Kamiene je očiščeno sovražnika.

Čete generalobersta Woyrscha so v uspešnih bojih vrzle Ruse iz njihovih postojank jugovzhodno Siena in Ilze in ujeli pri tem 700 mož grenadirskega armadnega zbora.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 2. (Kor.) Veliki glavni stan, 2. julija 1915.

Zapadno bojišče.

Ponočen napad na našo postojanko zapadno Soucheza je bil odbit.

Na zapadnem delu Argonov so imeli deli armade prestolonaslednika lep uspeh: viremberske porenske čete so severno-zapadno Four de Parisa zavzele z naskokom sovražne jarke in oporišča v višini treh kilometrov in globlini 200-300 metrov. Plan znaša: 25 oficirjev, 1710 mož, 18 strojnih pušk, 40 metalcov min, en revolverski top, izgube Francozoov so znatne.

V Vogezih smo zavzeli na Hilsenfirstu dve utrdbi. Reokupacijski poizkusi na-

pustil je gledališče in srce mu je utripalo v nekem nedoločnem radostnem upu.

Prihodnje popoldne ob polipetih je vstopil Henrik de Cherlieu v lepo hišo v rue Saint Georger ter je vprašal hišnico: — Ali stanuje tu miss Ana Dudleyeva? — Da, gospod.

— V katerem nadstropju? — V drugem.

Henrik je pohitel po stopnjicah navzgor in je pozvonil.

Rdečelčna služkinja, veselega in nekaj več kot prostodušnega obraza, mu je odprla vrata.

Ravno je hotel vprašati po miss Dudleyevi, ko je priskakljala v predsobo mlada deklica. Bila je stara kakih šestnajst let, preje majhna kot pa velika, zelo ljubka in prikupna, sveža kakor binkoštnica, lepih rjavih las, temnomodrih ognjevitih oči in sijajnih kakor biseri zob med vlažnimi koralastimi ustnicami.

Ta deklica je bila Anina sestra.

— Česa želite gospod? — je vprašala Henrika.

sprotnika so bili odbiti. Ujeli smo 3 oficirje in 149 mož.

Vrhovno armadno vodstvo.

Blokada angleškega vodovja.

LONDON, 2. (Kor.) Angleški poštni parnik »Armenian« je bil ob obali Cornwall torpediran od nemškega podvodnika. Zdi se, da se je posadka mogla rešiti.

LONDON, 1. (Kor.) Norveška barka »Thistlebank«, ki je bila naložena s pšenico, je bila pri Fastnetu torpedirana. En del posadke je bil izkrcan.

LONDON, 1. (Kor.) Kapitan parnika »Scottish Monarch« je poročal, da je približno 40 milj južno malega otoka Bally Cotton ob južni obali Irse zagledal dva podmorska čolna. Njegov parnik je takoj izpremenil smer ter odplul s polno paro, toda bil je takoj ustavljen. Podmorska čolna sta bila sivo pobarvana, približno 100 metrov dolga ter sta bila oborožena vsak z dvema topovima. Ko sta se bila približala na sto yardov, sta brez svara otvorila ogenj. Posadka je šla takoj v čolne. Ladjica se je potopila ob 7. uri zvečer, potem ko je bilo oddanih več strelcev.

Spretni in zadnji del ladje sta gorela.

NEW YORK, 1. (Kor.) Kakor poroča »Associated Press«, naznanja sedaj vlada Združenih držav nemškemu mornariškemu uradu odhod vsakega ameriškega parnika za potnike kakor tudi ukrepane varnostne odredbe, da poveljniki nemških podvodnikov ameriških ladij ne bodo zamenjavali z britskimi.

Notranje posojilo Švice.

BERN, 1. (Kor.) Švicarski finančni departement namerna razpisati v kratkem 4½% notranje posojilo. Pogajanja se še nadaljujejo.

Poincare pri četah ob Aisni.

PARIZ, 1. (Kor.) Predsednik Poincare je posetil v nedeljo čete v ozemlju Aisne in pri Reimsu.

Ameriške granate za Francijo.

NEWYORK, 1. (Kor.) Kakor poroča »Evening Post«, v Ameriki izdelane granate pred septembrom ne pridejo v večji množini v Francijo.

Stroga nevtralnost Danske.

KOPENHAGEN, 1. (Kor.) Na zborovanju radikalcev v Agerstedtu je trgovinski minister Hassing Jørgensen izjavil: Naša nevtralnost ni pričakujoča. Mi nismo nikake balkanske države. Naša nevpogljivost volja je, da brezpogojno ostanemo nevtralni, ne glede na izid vojne.

Nemški odgovor na ameriško noto.

LONDON, 1. (Kor.) »Times« poroča iz Washingtona: Čuje se, da bo odgovor Nemčije na ameriško noto odposlan koncem prihodnjega tedna. Ameriški poslanik javlja uradno, da je vsebina note zelo ugodna. Nihče ne pričakuje, da bi Nemčija z vojno podmorskih čolnov prenehala, toda zanesljiva poročila govorijo, da hoče Nemčija staviti predlog, po katerem bi se zagotovila večja varnost za življenje in lastnino Amerikancev. Razen tega da hoče Nemčija napraviti še en poskus, da bi Ameriko prepričala, da je vojna podmorskih čolnov samo protiodredba proti blokadi.

Homatije v Mehiki.

PARIZ, 30. (Kor.) »L'Information« poroča, da so čete generala Caranze pod poveljstvom Gonzaleza zasedle Mehiko in pregnale Zapatiste.

— Ali je miss Dudleyeva doma? — je odgovoril le-ta.

— Da, gospod.

— Ali hočete biti tako dobra in jej povedati, da se jej želi pokloniti Henrik de Cherlieu.

— Stopite v salon in potrpite trenutek; takoj jej povem.

Henrik je komaj imel toliko časa, da si je ogledal pohištvo in slike v sobi, v kateri se je nahajal, in Ana je že vstopila.

Hvala vam, — je rekla in mu podala roko.

— Ali veste, da sem bil v gledališču?

— Da.

— Ste me opazila?

— Da.

— Pa me ne vprašate, kako ste mi ugajala?

— Zdi se mi, da sem vas videla, da ste ploskal nekoliko.

— Da sem veliko ploskal, ste mislila najbrž reči.

— Ali ste odobral samo iz vpljudnosti?

— Veste prav dobro, da je bilo ravno nasprotno res.

— Potemtakem sem vam menda vendar nekoliko ugajala?

— Kako vprašanje!!

— Res je, da je nepotrebno, kajti drugače bi gotovo ne bil prišel k meni, ko bi mi bil hotel pripovedovati »neprijetne stvari. Kako so po vašem mnenju igrali drugi člani?

— Ne vem.

— Kako, ne veste?

— Ne, nisem jih gledal in pazil na njihovo igro.

— Koga ste pa gledal in na koga ste pazil?

— Na vas.

— In tedaj, ko me ni bilo na odru . . .

— Sem zatislil oči, da bi vas še videl v duhu.

— Ali sem morda na odru zalši kot pa tako?

— Ravno tako lepa, toda ne lepša — kajti to je nemogoče.

— Ali ste dokončal igro?

Turško bojišče.

Boj za Dardanele in na kavkaški fronti.

CARIGRAD, 30. (Kor.) Iz glavne stanice se poroča:

Pri Ari Burnu je bil sovražnik pri napadih proti našemu levemu krilu dne 28. junija vržen nazaj v njegove postojanke in je izgubil znatno število mož na ujetnikih. Novi brezuspešni napadi proti našemu desnemu krilu pri Seddil Bahrju so se končali s težkimi izgubami za sovražnika.

Pri Dardanelah znaša število sovražnih mrtvih, ranjenih in pogrešanih do 31. maja 1722 oficirjev in 37.244 mož.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Na kavkaški fronti se nadaljujejo ob meji še vršči boji ugodno za nas. V zadnjih bojih na desnem krilu je pustil sovražnik nad 600 mrtvih na bojišču. Ujeli smo 20 oficirjev in več vojakov.

Na dardanelski fronti, južno Seddil Bahrja, je trajal dne 29. junija boj ves dan. Sovražnik je hotel naše desno krilo obkrožiti, toda njegov načrt se je izjalovil vsled naših protinapadov.

V noči od 29. na 30. junija so bili sovražni napadi pri Ari Burnu proti našim zakopom v centru krvavo odbiti. Na desnem krilu smo odvzeli sovražniku dva zaporedoma ležeča strelska jarka.

V isti noči so izvršile naše čete južno Seddil Bahrja protinapade proti levemu sovražnemu krilu in so udrele v več delov zakopov, kjer je trajal srdit boj mož proti možu do jutranjega svita.

Dne 30. junija se je vršila na obeh krilih srđita bitka, ki je potekala zelo ugodno za nas. Anatolske obrežne baterije so se uspešno udeleževale bojev.

Angleške izgube pri Dardanelah.

LONDON, 1. (Kor.) Reuterjev urad poroča: V spodnji zbornici je ministrski predsednik Asquith izjavil, da so izgube angleških sil pri Dardanelah na morju in na suhem do 31. maja sledeče:

Oficirji: mrtvih 496, ranjenih 1134, pogrešanih 92.

Moštvo: mrtvih 6927, ranjenih 23.542, pogrešanih 6445.

Bombardiranje maloazijskega obrežja.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Kakor se brzojavlja iz Smirne, je predvčeršnjim neka angleška ladjica bombardirala lldže v Edremidskem zalivu. Človeških žrtev ni bilo. Zadete so bile tri tovarne.

Na predvečer je izstrelila neka francoska ladjica 70 granat na hotel, ki se nahaja v bližini kraja.

Predvčeršnjim je bombardirala neka angleška ladjica tipa »Hussar« mesto Cesme. Čeprav je bilo izstreljenih 500 granat, je bilo poškodovanih le par poslopij. Hiša grškega metropolita je bila razrušena.

Sultanovo stanje.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Danes zjutraj o sultanovem stanju izdani buletin se glasi: Temperatura 36,6, žila 80. Visoki bolnik je spal mirno. Splošno se počuti zelo dobro. Izdajali se bodo samo še jutranji buletini.

Čestitke avstrijskega cesarja.

CARIGRAD, 1. (Kor.) Cesar in kralj Franc Jožef je čestital sultanu nad uspešno prestano operacijo in nad srečnim potekom bolezni.

Albanija.

Albansko vprašanje in Italija.

RIM, 1. (Kor.) »Tribuna« poroča iz Barija: Srbski general Jovanović, ki je prevzel začetkom vojne mesto višjega štabnega šefa v črnogorski armadi, je podal svojo demisiijo, ker se ni ugodilo njegovim nasvetom, da je treba opustiti okupacijo Skadra. Srbija hoče na ta način zvaliti vso odgovornost za okupacijo Skadra na Črnogorci.

Albansko vojno sodišče.

LUGANO, 1. (Kor.) »Corriere della Sera« poroča iz Drača, da je Essad paša ustanovil vojno sodišče, ki je izreklo mnogo smrtnih obsodb nad Albanci. 26. junija je bilo obsojenih sedemnajst upornikov. Druge obsojence je Essad paša pomilostil v dosmrtno delo na galerah.

Odhod voditelja avstro - ogrskega gen. konzulata iz Skadra.

DUNAJ, 2. (Kor.) Voditelj avstro-ogrskega generalnega konzulata v Skadru, pl. Halla, ki je bil vsled zasedenja Skadra po Črnogori primoran mesto zapustiti, je dospel danes z uradniškim osebjem preko Cetinja v Teodo, odkoder se poda na Dunaj.

Vpoklicni termin za letnike 1878-1886 preložen.

DUNAJ, 1. (Kor.) Glasom razglasa ministrstva za deželno brambo, je bil v vpoklicnem razglasu z dne 12. junija 1915 za črnogorske obvezance avstrijskega državljanstva letnikov 1878-1886, ki so bili pri novih naborih spoznani za sposobne, s 15. julijem določen vpoklicni termin odgođen za en mesec, tako da morajo ti črnogorski obvezanci mesto 15. julija, šele 15. avgusta k vojakom.

Vsled te odredbe bo gotovo mogoče spraviti letošnje žetev pod streho in jo bodo prizadeti krogi zato gotovo pozdravili z veseljem.

Tisza na Dunaju.

DUNAJ, 1. (Kor.) Ministrski predsednik grof Tisza in raziskovalec Svan Heddin sta prispela danes kmaej.

Zrebanje srečk.

DUNAJ, 1. (Kor.) (Zrebanje kreditnih srečk z 1. 1858.) 300.000 K je zadela serija 2427 št. 42, 60.000 K serija 217 št. 44, 30.000 K serija 2525 št. 95.

(Zrebanje srečk avstrijskega Rdečega križa.) 30.000 K je zadela serija 9892 št. 96.

Konflikt med Srbijo in Italijo.

Že včeraj smo izjavili mnenje, da po vseh glasovih v italijanskih listih in po vseh poročilih o razpoloženju v javnem mnenju Srbije radi aspiracij Italije na vzhodni strani Adrije in nje posezanja po slovenskem in hrvaškem ozemlju, je popolnoma padla domneva, da bi se bilo za sedenje Albanije po srbskih in črnogorskih četah izvršilo vporazumljenju in s privoljenjem Italije!

Poznavajoč na eni strani hrepenenje Srbije po zvezi z morjem, oziroma važnost, ki jo Srbija pripisuje taki svoji poziciji ob Adriji za svoje gospodarske koristi; in vedoč na drugi strani, da bi uresničitev italijanskih aspiracij izključilo izpolnitev rečene srbske želje: se nikakor nismo mogli pridružiti sodbi tistih, ki so menili, da je med Srbijo in Italijo glede Albanije dosežen sporazum

— Še ne.

— Zakaj ne?

— Ker nisem delal.

— To je seveda dovolj vzroka.

— Da, dober vzrok je to, kaj ne da?

— Ne zelo slab! Zakaj pa niste nič delal?

— Ker sem mislil na vas.

— Name? Zakaj ste pa vendar mislil name?

— Ker vas ljubim.

— Vi me ljubite? . . . Razume se, seveda, kot prijatelj.

— Da, kot prijatelj.

— To me veseli, kajti tudi jaz vas zelo ljubim.

— Res? Tudi vi, gospica, me zelo ljubite?

— Gotovo, bil ste mi včas takoj na prvi pogled. Vedeti morate, da sem si ustvarila čisto posebno idejo o pisateljih. Mislila sem doslej vedno, da so stari in grdi, da nosijo ponošene suknje in modra očala, zamazane bele ovratne robce in zavoj rokopicov pod pazduho.

— Gotovo, bil ste mi včas takoj na prvi pogled. Vedeti morate, da sem si ustvarila čisto posebno idejo o pisateljih. Mislila sem doslej vedno, da so stari in grdi, da nosijo ponošene suknje in modra očala, zamazane bele ovratne robce in zavoj rokopicov pod pazduho.

in da je srbska vojska dogovorno z Italijo zasedla albansko ozemlje.

Glasovi iz italijanske avtoritativne žurnalistike in vesti o razpoloženju v Srbiji podkrepljajo — kakor že rečeno — naše mnenje. Razum, ako bi hotel kdo misliti, da je kriku v italijanskih listih le namen, da maskira dogovor med Italijo in Srbijo! Ali tudi ta domneva se mora zdeti povsem neverjetna, ako presojamo stvari s stališča realnih interesov, na katere smo že opozorili.

Ne smemo namreč pozabiti na narav in svrhu sedanega gigantskega boja. Balkanska vojna je bila pač idealna v najzvišnejšem pomenu te besede, sedanja svetovna vojna pa je v prvi vrsti borba za realne gospodarske interese in ti so, ki razdvajajo Srbijo in Italijo. Ti realni interesi so, ki zahtevajo od Srbije, da se protivi italijanskim aspiracijam na Adriji.

To izpoznavanje sili tudi tropsporazumno diplomacijo, da milo govori Srbiji na srce, naj vendar zaupa tropsporazumu, da bo varoval nje interese. Glasilo francoske diplomacije, "Temps" pozivlja Srbijo, naj se v sedanjem stadiju velike vojne ne bavi z drobnim problemom — Albanije ter jej zagotavlja, da se bo mogla lepo urediti na Jadrani — poleg Italije.

Ali vse kaže, da Srbija nič kaj prav ne zaupa vremenu, ki ga v Franciji in Italiji — objublja. To nje nezaupanje je opravičeno po dejstvu, da "Temps" ne govori nič konkretnega o mejah in o jantstvu za bodoče razmerje med Italijo in Srbijo ob Adriji!! In ravno to dejstvo naglašajo srbski vladni listi: Srbija da ne ve nič za kako zvezo, ki bi jo vezala na Italijo v vprašanju vzhodnih obali Adrije. In Italija dokazuje s svojimi napadi na Srbijo, da ta poslednja govori resnico!

Uradno glasilo srbske vlade, "Samouprava" piše, da italijanske aspiracije ozlovljujejo vsokogar, kdor misli na bodočnost. In Srbija ni ostala samo pri besedi, ampak je lepo zasedla Albanijo. Sploh so članki v vseh srbskih listih pisani celo v ostrejem tonu, nego so bili za časa srbsko-bolgarskega konflikta. Tako kliče n. pr. srbski politik Protić v "Samoupravi" vlastni tropsporazumi: "Do dna srca užaljenemu srbsko - hrvatskemu in slovenskemu narodu ne more nobena vlada, pa tudi nobena politična stranka viti zaupanja do Italije, Italijanska presežanja na Jadrani ne morejo dovesti do zdravih in trajnih odnosov med južnimi Slovani in Italijo ter ne odpirajo prijazne perspektive v bodočnost."

Konflikt med Srbijo in Italijo je tu, ker za prvo ni sedaj čas, da bi sledila politiki čustev, marveč politiki — računajočega razuma! Pravilno razumevati realni interesi je pravilo: več je vreden vrabec Albanije v pesti, nego pa lepe obljube — na strehi.

Baron Leopold Chlumetzky.

Srečujemo starega znanca. V nemških listih čamo: "Izvrstni avstrijski publicist Leopold baron Chlumetzky je pod naslovom "Agonija trozvezje — zadnje desetletje italijanske nezvestobe" objavil zbirko kronološko urejenih političnih esejov, ki podajajo jasn dokaz za to, da so se že skozi vse zadnje desetletje pojavljali vedno nedvoumnejši znaki odpadca Italije od trozvezja. Po njegovem (Chlumetzkega) mnenju se vojna napoved od strani Italije, prejšnjega zaveznika kaže le kot posledica tega dolgo zasledovane politike". Tu treba izpregovoriti par pripomb na naslov "Izvrstnega avstrijskega publicista", gospoda Leopolda barona Chlumetzkega. Ne da bi hoteli oporekati temu, kar piše o Italiji, nje politiki, nje že dolgo zasnovanih namenih in sosebno nje razpoloženju napram avstro-ogrski monarhiji. Saj je resnično vse to. Ali nekaj nas osuplja, nas frapira, ne le pri tako izvrstnem publicistu, ampak tudi tako vremi in odličnem možu in navdušenem avstrijskem patrijotu, kakšen je brez dvoma gospod Leopold baron Chlumetzky. Pri publicistu, ki mu je v dolžnost, "za vsikdar naravnost in napravi vsakomur odkrito govori, kar odgovarja njegovim nazorom in njegovemu uverjenju, pridobljenemu po bistrem in vestnem opazovanju in zasledovanju stvari in dogodkov. Pri odličnem možu, ki ga diči značajnost, ker drugače ne bi bil — odlični. In pri avstrijskem patrijotu, kar ravno patrijotizem zahteva neizprosno, da opozarja hitro in na ves glas, čim si zazpazi, da se kje kujejo spletke proti domovini, da se zbirajo oblaki na nje horizontu, da jej grozi nevarnost — da treba torej primernih odredb (ozirova revizije dosedanjih odredb) v obrambo domovine, nje meje, nje integritete in nje ugleda in veljave v zboru drugih držav!

Gospod Leopold baron Chlumetzky naj nam blagohotno — ne šteje za zlo, ako si tu dovoljujemo mal pogled nazaj v njegovo minolost, v njegovo dosedanje politično in publicistično delovanje, pri čemer mu ne moremo odrekati priznanja, da je bilo to njegovo delovanje vsikdar precej — kako bi rekli? — glasno in hrupno. Mi zasledujemo njegovo politično in publicistično delovanje precej dolgo in pazno in moramo reči resnici na ljubo, da se je že leta sem oglašal in si dovoljeval besedo politične in publicistične avtoritete ob vsakem važnem vprašanju in dogodku na polju notranje in zunanje politike naše habsburške monarhije. Posebno pa se je rad oglašal kot specialist za balkanske stvari in na polju notranje državne politike na našem jugu monarhije! Zato zahteva menda tudi, da mu priznavamo poznavanje razmer in političnega razvoja tu doli.

Ali tu prihajajo do kočljive točke. Ne moremo mu namreč priznavati, da bi bile njegove prejšnje večletne politične in publicistične izjave v soglasju z njegovo današnjo politično izpovedjo v gotovljeni zbirki

"Agonija trozvezje — zadnje desetletje italijanske nezvestobe"? Resnica je namreč ta, da se njegova današnja izpoved o jstro križi z njegovim prejšnjim publicističnim delovanjem. Dejstvo je, da smo morali videti v njem vsikdar nasprotujoč narodnim stremeljem Hrvatov in Slovencev nasproti Italijanom. Tej konstataciji mora pa naravnost slediti vprašanje: Cui bono — komu na korist je bilo to? Gospod baron Chlumetzky naj položi roko na srce in naj si sam odgovori na to, vzpričo sedanjih dogodkov usodno vprašanje! In če si odgovori na to vprašanje po resnici, pravici in vesti, ne vemo, kako bo mogel svoje prejšnje nazore, svojo prejšnjo neprestano hvalo trozvezni politiki v prilog, spraviti v sklad s svojo današnjo izpovedjo, da trozvezje ni več, in da je Italija že celo desetletje pripravljala svoj odpad od trozvezja?!! To navskrižje med prejšnjimi potmi, ki jih je dosledno hodil vse do blizu sedanjih dogodkov, in sedanjo izpovedjo v zbirki, nas postavlja pred alternativo: ali g. baron Chlumetzky v resnici ni vedel tega, o čemer nas danes uverja, ali je pa drugače govoril, nego bi bil moral po zahtevi takega uverjenja! Ne, še nekaj je mogoče: da je namreč tudi gospod baron Chlumetzky že le sedaj, pod težo dogodkov revidiral svoje nazore. Tertium non datur.

Bavili smo se z g. baronom Chlumetzkyem nekoliko obsežneje, nego morda zasluži ob vsem častnem naslovu "izvrstnega publicista", ki mu ga poklanja nemški listi. Stori smo to iz tehtnega razloga, ker je g. baron Leopold Chlumetzky tip izvestne, številne in močnega vrste avstrijskih politikov in publicistov.

Italijanski ujetniki na ljubljanskem gradu.

"Zeit" objavlja sledeči dopis svojega vojnege poročevalca iz Ljubljane: Kdor je bil kdaj v Ljubljani, ta pozna staro utrbo srednjeveških kranjskih grofov, ki se dviga visoko in strmo nad mestom. V romantičnem gradu se nahajajo še štirje topovi iz francoskih časov; sedaj jih porablja za naznanjanje požarov. Sicer ni nič več vojaškega na tem gradu; do l. 1895 je služil grad kot kaznilnica. Krasen razgled je z grada in človek v resnici čudovito uživa pri pogledu na lepo, svetlo mesto, doline in gore. A sedaj je le ob gotovih urah mogoče na grad. Pred vratni gradu se nahajajo zopet straže in v senčnih dvoriščih žvenketa orodja. Ljubljanski grad sicer ni zopet trdnjava, pač pa so rali v njem gostoljubje prvi italijanski ujetniki s Soške fronte. Le težko ranjeni se nahajajo spodaj v bolnišnicah, lahko ranjene pa se neguje v gradu.

Da se prepreči vsak nesporazum, je treba precej povedati, da ljubljanski grad ni nikakor koncentracijsko taborišče. Ujetniki ne ostanejo dolgo tu, ampak jih tu samo zbira, pozdravlja, desinficira in zasljišijo in odpeljejo potem v razna ujetniška taborišča, kjer imajo več svobode kakor pa v srednjeveških prostorih starih kranjskih grofov. Toda tudi v teh prvih dneh se jim ne godi slabo. Leže na čistih slamnicah, solnčnati, čeprav na debelo zidanih prostorih. Skozi okna imajo lep razgled in se zamorejo podnevi sprehajati po zelenih tratah. Graški poveljnik je storil vse, da se nekoliko zamernarjeni grad očisti. Komforta seveda ni bilo mogoče pripraviti in italijanski oficirji se nahajajo tu le malo časa. Toda ujetniki dobe vsakomur izvrstno hrano, spe na dobrih posteljah, vsak dan jih preišče zdravnik in smejo se tudi sprehajati. Z eno besedo: ne manjka jim ničesar. Nasprotno pa italijanski oficirji vsled svojega obnašanja niso nič kaj priljubljeni, čisto v nasprotju z moštvo, s katerim so vsi zadovoljni. Videl sem ujetnike pod nadzorstvom, kako so nosili vodo, čistili sobe in belili zidove. Vsako delo se plača. Ljudje so popolnoma zadovoljni. Govoril sem skoro z vsemi ujetniki in nikdo se ni pritoževal. Inteligentni četovodja iz Rima mi je rekel, da še v nobeni italijanski vojšnici ni imel tako dobre in obilne hrane. Skoro vsi so bili enakega mnenja.

V splošnem izgledajo Italijanci dobro, čeprav bi imeli nove uniforme lahko malo bolj čiste. Obnašajo se tudi kot ujetniki strogo vojaški. Naše oficirje pozdravljajo strumno, razumejo se dobro s stražami in večidel ne morejo prenašati izdajstva Italije. (Le gospodje oficirji se tega ne sramujejo). Če se vpraša kakega ujetnika, kako je bil ujet, odgovori vsak, da se je boril kakor junak ali se bolje, a da je podlegel premoči. Rus pravi navadno, da se je vdal prostovoljno.

Vprašal sem jih mnogo, zakaj je pač ta vojna. Nobeden ni znal odgovoriti. Odgovarjali so: Ukaz je ukaz. Mi se ne razujemo na politiko in smo napravili svojo dolžnost. Le eden me je skrivnostno poklical v kot in zamrmal tiho: "Avstrija nam je ukradla kos dežele, ki ga moramo zopet osvojiti."

"Pa bo to lahko?" sem ga vprašal. "Da, naš podpolkovnik nam je rekel, da je na meji Avstrije le par utrdb; te je treba naskočiti, čeprav bo malo naporno. Kakor hitro pa se zgodi to, je pot na Dunaj presta."

Ti gospodje nas pač še ne poznajo! Razven vojnih ujetnikov je na ljubljanskem gradu še par civilnih ujetnikov, ženski in otrok renjolkov, ki bodo v kratkem poslani domov, in pa nekaj političnih osumljencev.

Domače vesti.

Osebnost vest. C. kr. deželni šol. nadzornik nemških šol g. dr. Robert Kauer se je zopet vrnil na svoje mesto in uraduje ob navadnih uradnih urah na namestništvu.

Povpraševanje po beguncih. Čim dalje tem pogostje prihajajo v naše uredništvo ljudje, ki žele, da bi priobčevali v našem listu vprašanja po beguncih iz Soške doline in drugih krajev Goriške, ki so se morali pred sovražnikom umekniti s svojih domov. Sklicujejo se na to, da tudi drugi listi priobčujejo, tako povpraševanja, in marsikdo tudi hoče plačati tako objavo. Mi smo doslej vedno pojasnjevali takim ljudem, da so za enkrat vsa taka povpraševanja skoraj izključno brezuspešna, to pa iz enostavnega razloga, ker ogromna večina beguncev niti še ni dospela v ona bivališča, ki so jim jih določile oblasti. Ljudje, ki vozijo s seboj pohištvo, živila in druge take stvari, ne glede na cele kope otrok, a imajo upreženega pred vozom borna voliča, kravico, taki ljudje ne pridejo v dveh dneh iz Soške doline par sto kilometrov daleč, tja gor na Srednje Stajersko, kamor večinoma potujejo. Preplašenim in izmučenim, kakor so, takim rečem pač tudi ni dosti mar za časopise, a tudi, če bi jim bilo: kje in kdaj pa jim pride časopis v roke, saj medpotoma ne posedajo po — kavarnah. Begunci, ki razpolagajo s takimi sredstvi, da so se mogli odpeljati v svoja nova bivališča po železnici in so se nastanili v mestih, tisti so pa itak že sami, če so hoteli, mogli naznaniti svojem, kje se nahajajo. Zato svetujemo vsem onim, ki žele poizvedovati po svojih, ki se nahajajo med begunci, naj za sedaj pred vsem ne trosijo po nepotrebnem denarja za taka poizvedovanja, temveč naj potrpe vsaj še en teden, kajti dotlej bodo, po našem mnenju, begunci že v onih krajih, ki so jim jih oblasti določile za bivališče. Od priložne sobote, 10. t. m., dalje bo naš list potem tudi rade volje, brezplačno, objavljal povpraševanja po beguncih iz naših slovenskih in hrvaških primorskih krajev.

Češki pisatelj Bedřich Frida je slavil dne 1. julija svoj 60. rojstni dan. Jubilar je bil 30 let profesor in predavatelj o kulturni zgodovini, več let dramaturg narodnega gledališča v Pragi, je prevel veliko število gledaliških del na češki jezik, je bil uvažen gledališki kritik, in je — kar bo posebno zanimalo — brat pokojnega češkega pesnika svetovne slave — Jaroslava Vrchlickega; brat ne le po rojstvu, ampak tudi po duhu. Jubilar je najboljši poznavatelj del svetovnega sluga mu brata in pokojni Jaroslav Vrchlicky je sam rekel o svojem bratu: da sta oba "ena duša".

Iz Pule. V večni spomin na njegovo visokost pokojnega nadvojvode Frana Ferdinanda in soprogo mu vojvodinjo Sofijo Hohenberg je odredil trdnjavski komisar z odobrenjem zapovednika vojne luke v Puli, da se imate odslej ulica Arsenale in Riva del Mercato imenovati "Ulica nadvojvode Frana Ferdinanda", a dosežanja Viale Barsan in Sijanska ulica "Ulica Sofije Hohenberg". — Znanec in prijatelj izven Pule, ki so v skrbah radi usode njih, ki so ostali v Puli, sporoča "Hrvatki list", da žive dobro, da se nikomur ni še skrivil las in tudi hrane da je dovolj, samo nekoliko dražja da je. Mirni naj bodo torej in brez skrbi radi njih, ki so ostali tam doli "kao i naše more", pošiljajo pozdrave prisrčnim vzklikom: na skorajšnje svidenje! — Občinski poslovodja pribija sedaj svoje razglase na mestne zidove tudi v hrvaškem jeziku in tako je prišel slednjič do veljave tudi jezik avtohtone hrvaške prebivalstva, zlasti v okolici, pripadajoči mestu pulskemu. Pri tem pa treba vedeti, da mesto samo ima jako malo prebivalstva iz davnine, a še to ni bilo samo italijansko. Pula je bila namreč še pred 50 leti malo mestce in se ima morarici zahvaliti na svojem razvoju. A morarica črpa svoj delavni element vseh kategorij tudi iz našega naroda, čemur je neizogibna posledica ta, da je slovenski element razmeroma zastopan tudi v mestu samem, a kolivne zadnjih let prija, da se hoče tudi uveljavljati kot neodločujoč faktor. — O naši narodni delavski organizaciji so se raznesle razne govorice. Eni so menili, da jo je politična oblast razpustila, drugi pa, da je propadla. Ne eno ne drugo ni resnično. Resnica je le ta, da je vsled evakuacije tudi "N. D. O." začasno ustavila svoje delovanje.

Pri "Plavah" ali pri "Plavéh"? Z več strani se nam je že očitelo, da celo kot domači primorski list ne pišemo prav kakejvega imena te posoške vasice, ki se imenuje sedaj danzadnem v vsem evropskem časopisju. Prav posebej pa se nam še očitja, da pišeta to ime popolnoma prav oba ljubljanska slovenska dnevnika, mi pa ne. — Dandanes je pač težko s krajevnimi imeni, ko se vrši med slovenskimi poklicanimi in nepoklicanimi jezikoslovci lutejši boj za vsako besedično slovenskega slovarja, kot pa med našimi in Lahi za Plave. Saj smo že tako popolnoma izgubili čut za pravilnost našega jezika, da ne glede na vsa slovenska pravila sklanjamo "Grodek" (naš "Gredak"), "Gredaka", pri "Gredoku"; "Krakov, Krakova, Krakovega, pri Krakovem" in to vkljub "Krakovemu" v Ljubljani, ki ga sklanja vsak Slovenec popolnoma pravilno. In tako se dogaja, da slovenski časnikar, ne da bi ga najmanj zapekla vest, piše na primer tako-le: "Onegav Janez iz Krakovega se nahaja v bolnici v Krakovu". Za Lvov (pravilno slovenski "Levov") je popolnoma izključeno, da bi kdo pisal kedaj: "Levov, Levovega, v Levovem, za Levovim". In sedaj "Plave". Narod sklanja tako-le: "Plave, Plavi, Plavem, v Plaveh, za Plavmi." Naglas vedno na zadnjem zlogu. Torej imenovanik in tožilnik po "ri-bi", ostali skloni pa po "klopi". Slovnicah takih izjem ne pozna, in zato sklanjamo mi pravilno: "Plave, Plav, Plavam, v Plave, pri Plavah, za Plavam". Mislimo pa, da bi oni, ki se drže "klopi", potemtakem

pač morali sklanjati tako-le: "Plavi, Plavi, Plavem, v Plavi, pri Plaveh, za Plavmi." Naglas vedno na zadnjem zlogu. Pripominjamo edino še, da se tisti, ki sklanjajo "Plave" po "narodovo", zelo radi izogibajo imenovanika in tožilnika, najbrž, ker ne vedo, kako bi ju pisali, da bi bilo prav.

Nov hrvaški list za Istro. Z dnem 1. julija je začel izhajati v Puli (v tiskarni Josipa Krmpotića) nov list z imenom "Hrvatki list". Izhajal bo vsak dan (razen nedelje) ob 4. uri popoldne. Članek, v katerem se predstavlja čitateljem, zaključuje takole: "Vprašati bi nas mogli kdo, kaj da bomo pisali in kateri stranki da pripadamo. Na to odgovarjamo: Danes ni strank, a naša politika je: bojne polje!"

Prošnja do usmiljenih Dalmatincev. Dola je v naše uredništvo Klelija Vranican, bivajoča v ulici Istria št. 12, III. nadstropje s prošnjo, da objavimo: Poročena je z Antoncom Vranicanjem, pomorskim kapitanom, doma iz Sinja, ki pa je že pred poldrugim letom izginil iz Trsta in ni od tedaj nikake sledi o njem. Zapustil jo je s 4 otroci — od 3—7 let — brez vsakega sredstva, da se reva nahaja sedaj v največji bedi. Obrača se torej v prvi vrsti do dalmatinskih rojakov z mi o prošnjo, da bi se je usmili v tem težkem položaju.

V ruskem ujetništvu, v okraju Bar. Tas-kent, se nahaja Ivan Serezin iz Rocola 853, dolgoletni odbornik "Gosp. društva pri Tirolcu". Piše, da je iz Przemysla bil odpeljan v lep kraj in da je zdrav, ter pozdravlja vse svoje rojake in mnogoštevilne prijatelje.

Kruh iz Tomaževe žlindre. Železniški uslužbenec v Mariboru je naročil v skladišču za živila južne železnice v Mariboru vrečo krušne moke. Ko je odprl vrečo, v kateri itak ni pričakoval kaj boljšega, je bil vendar nekoliko osupljen, ko je zagledal v tej vreči neko temno mešanico. Izročil je vrečo svoji ženi, ki je spekla iz te čudne mešanice kruh. Osupljenje je bilo tem večje, ker kruh, spečen iz te moke, ni bil prav nič podoben prahu. Ko je železničar poskusil kosček tega peclsa, se je dognalo, da je bila ta čudna zmes, ki se je nahajala v vreči — Tomaževa žlindra. V skladišču so namreč po pomoti zamenjali krušno moko s Tomaževo žlindro.

Zopet pes. 15letnega dostavljalca brz-javk Petra Zalerja, ki stanuje v zgornji Car-boli št. 9, je prišel večeraj ob devetih dopoldne na zdravniško postajo: imel je osem malih ran na desnem stegnu, kamor ga je ugriznil nek pes. Zdravnik mu je izžgal rano in povil stegno ter ga potem poslal po njegovih opravilih. — Kdaj bo vendar prišel dan, ko nam ne bo treba pisati o ljudeh, ki so bili oklani po kakem psu?

Izpred sodišča.

Pila, jedla, se hotela obleči in obiti a plačati nič.

Antonija Boic, 26 let stara, iz Trogira v Dalmaciji, je stanovala nekaj časa pri Eufemiji Devescovi v ulici Giustinelli, kjer je tudi dobila kranjo. Ko bi bila morala plačati za hrano in stanovanje 24 kron, a denarja v žepu ni, je izginila od Devescovih in si poiskala drugo stanovanje pri Ani Jakelčevi v ulici Cavana št. 20, IV. n. Tukaj je nekega dne bila sama na stanovanju in pri tej priložnosti je ukradla 38 kosov perila v vrednosti 60 kron. Preden je zapustila hišo, ji je v isti hiši Lot vratar se nahajajoči čevljar Peter Dapetto popravil črevlje in je tudi njemu ostala dolžna 3 krome in odšla s culico — iskat nove žrtve. V Trstu pa ima žalibog "ženski svet" zelo dolg jezik in se izve vse. Tako je izvedela tudi neka Angela Šibsa, stanujoča v ulici Cereria 14, da se Boičeva, katero je Jakelčeva srečala na ulici in jo dala aretirati, nahaja v zaporih. Angela jej je svojočasno posodila 5 K in je tudi ni videla več. Sla je torej tudi ona na policijo in jo ovadila radi goljufije.

Na stanovanju Boičeve so posreči našli oškodovanci Jakelčevi ukradeno perlo in so ga jej vrnili. Policija pa ima trdo srce in ni hotela izpustiti Boičeve v svobodo, ampak jo je izročila sodišču, katero jej je prisodilo 3 tedne strogega zaporja radi goljufije in tatvine, in da se bo spominjala svojih grehov vsaj dvakrat na teden, jej je sodnik poostil zapor z dvema postoma na teden.

Sodnik: dr. Prati; za drž. pravdnika: Kernev.

Darovi.

IX. izkaz c. kr. namestništvemu predsedništvu doslih darov v korist beguncem iz Furlanije in Soške doline: rodbina Arming (vd. Juliana, Ana, Eudor in Rudolf Arming) K 50, društvo drž. uslužbencev v Trstu K 50, zbirka ces. komisarja (14. in 15. izkaz) K 1643, dar državnomoške zveze in nekaterih v Trstu navzočih članov K 165, učiteljski zbor dežel. real. gimnazije v Pazinu K 48, zbirka župnega urada v Monjanu K 82, Marija pl. Hutterot K 500, Rozalija Lichtensteiger K 50. Skupaj K 2588. Doslej izkazano K 66230. Skupno K 68818.

XVI. izkaz darov, doslih cesarskemu komisariju za begunce iz Furlanije in Istrije: Istrski deželni odbor za istrske begunce K 3000, Istrski zemljiški kreditni zavod za istrske begunce K 2000, Franc Pischel in drug K 30, Figenwald Alojz K 20. Skupaj K 5070. Prej izkazanih K 3473894. — Skupno K 3985394.

— Na korist fondu za vdove in sirote padlih v vojni je prejel cesarski komisar potom upravnštva "Lavoratore" K 4250.

— Na korist fondu za brezposelne je prejel cesarski komisar potom upravnštva "Lavoratore" K 65.

— Na korist fonda za vojno pomoč je prejel cesarski komisar od g. Krista Wernerja K 10.

Cene raznih živil v Trstu.

(Dne 2. julija 1915.)

Moka (za kuhinjsko rabo)	K 96 kg
Sladkor	K 1 — kg
Meso (goveje) sprednji deli	K 360 kg
zadnji	K 520 kg
Meso telečje	K 8 — kg
Meso kostrunovo	K 2 — do 240 kg
Maslo sirovo	K 6 — kg
Kokoši	K 6 — do 730 ena
Pštanici	K 3 — do 4 — eden
Polenovla suha	K 220, 240 kg
namočena	K 160 kg
Fizol (strojni) vinarjev	32, 40, 48, 56, 64 kg
Grah	— kg
Krompir	40, 48, 56, 64 kg
Paradizniki	— kg
Radisi	4 do 6 merica
Salata	6, 10 glava
Cesen	6 do 12 glava
Cebula	12 do 24 komad
Jajca	16, 17, 18 komad
Buče	4, 8, 12 komad
Pesa	2 do 4 komad
Koleraba	mala 3, večja 6 komad
Kumare	6, 8 do 14 komad
Mleko	— 56 liter
Olje (najeceje)	K 224 liter
Sardale (sveže)	K — kg
Sardoni (sveži)	K — kg

MALI OGLASI.

se računajo po 4 stot. besedo. Masno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Išče se poštena starejša služkinja ki ljubi otroke in je sposobna hišnega dela. — Naslov pove Ins. odd. Edinosti. 400

Kupujem žaklje (vreče) vsake vrste. — Ulica Solitario 21, Jakob Margon. 129

Štedilne družinske peči za pečenje kruha itd. po K 720, medena obešala za zavese K 350, prodaja CASCIA, Trst, ul. Caserma šte. 14. 29

ZDRAVNIK

Med. Dr. Karol Perničič

ordinira od 11-1 pop.

Trst, ulica Giulia št. 74 E (zraven Dreherjeve pivovarne).

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ulica G. Rossini št. 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.

Poizvedovalna pisarna za begunce

Ulica Boschetto šte. 32, IV. nad., soba 23 daje naslove beguncev in poročila točno o njih položaju proti mali odškodnini. Urađuje od 8-11 zjutraj in od 4-5 pop.

Jakob Perhauc

Trst, Via delle Acque št. 6 (Nasproti Caffè Centrale).

Velik izbor francoskega šampanja, perečih dezer-tih italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux, Burgunder, renskih vin, Mesella in Chianti. Rum, konjak, razna žganja ter posebni pristni tropinovec slivovec in brinjavec. Izdelki I. vrste, došli iz do-tičnih krajev. Vsaka naroba se takoj izvrši. Raz-pošilja se po povzetju. Ceniki na zahtevo in franco.

Razprodaja od pol litra naprej.

Fratelli Rauber

Trst, ul. Carducci 14 (ex Torrente) Zaloga ustrojenih kož Velika izbira potrebščin za čevljarje. — Specialiteta potrebščin za sedlarje.

Kreditni zavod

(Stabilimento di credito) TRST, Piazza Nuova šte. 2, TRST Rezervna glavnica približno 247 milijonov kron. se bavi z vsemi banknimi posli.

Upravlja in hrani vse vrednote. Hranilne knjižice obrestuje od 1. novembra 1914 po 4%.

dohodninski davek plača zavod.

MENJALNICA (Via San Antonio 5) Urnik blagajne od 9. predpoldne do 1 pop.

VARNOSTNE CELICE "SAFES" v posebni oklopi sobami, posebno priporočljive za shrambo listin, hranilnih knjižic in draguljev.

Celice, ki so različnih velikosti, se postavijo proti mali najemnini na željo tudi na ime več oseb.

Nepretrgan urnik od 9 predp. do 5 popol.